

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 461/2023
17.05.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Дубравке Дајмановић, Гордане Којић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Тајјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољено складиштење робе из члана 176а став 1. и 2. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владана Мијаиловића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Коцељеви К бр 120/22 од 29.11.2022. године и Вишег суда у Шапцу Кж1 51/23 од 07.03.2023. године, у седници већа одржаној дана 17.05.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владана Мијаиловића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Коцељеви К бр 120/22 од 29.11.2022. године и Вишег суда у Шапцу Кж1 51/23 од 07.03.2023. године у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Коцељеви К бр 120/22 од 29.11.2022. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољено складиштење робе из члана 176а став 1. и 2. Закона о пореском поступку и пореској администрацији за које му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 5 месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року проверавања од 2 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело и осуђен је на новчану казну у износу од 30.000,00 динара, као споредну, коју је обавезан да плати у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде, а која казна ће се у случају да је окривљени не плати у наведеном року заменити казном затвора тако што ће суд за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом, на основу члана 176. став 5. Закона о пореском поступку и пореској администрацији од окривљеног АА трајно су одузети производи и то 220

литара евро-дизела по потврди о привремено одузетим предметима ПС Коцељева КУ бр. 117/21 од 07.04.2021. године, за које је одређено да се по правноснажности пресуде имају уступити Дирекцији за управљање одузетом имовином, на даље располагање.

Наведеном пресудом обавезан је окривљени АА да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, као и да накнади остале трошкове кривичног поступка о чијој висини ће одлучити суд посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Кж1 51/23 од 07.03.2023. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Владана Мијаиловића, а пресуда Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Коцељеви К бр 120/22 од 29.11.2022. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Владан Мијаиловић, због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП и члана 16. став 5. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи да окривљени не може бити одговоран за кривично дело за које је оглашен кривим зато што нема својство одговорног лица правног лица или предузетника, јер је одредбом члана 176а став 3. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, прописано да за повреду одредбе члана 176а став 1. и 2. овог закона одговара одговорно лице правног лица или предузетник. Надаље, бранилац окривљеног наводи да окривљени није могао бити оглашен кривим за наведено кривично дело, јер нема складиште, нити се бави прометом било какве робе да би могао да подлегне овој законској одредби као физичко лице.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, Врховни суд оцењује неоснованим.

Наиме, на исту повреду кривичног закона, са истоветним образложењем одбрана окривљеног указивала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је оценио ове жалбене наводе неоснованим и о томе на страни 4 став 1 образложења своје одлуке изнео довољне и јасне разлоге, које Врховни суд у свему

прихвата као правилне, те на ове разлоге, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП и упућује.

Бранилац окривљеног као разлог за подношење захтева истиче и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, што у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом прописане разлоге због којих је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење овог ванредног правног лека, па је Врховни суд поднети захтев у овом делу одбацио као недозвољен.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци, на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, у делу у коме је захтев одбијен као неоснован, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**за Председника већа-судија,
Милена Рашић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**